

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

1. 'Θδὸς Πατησίων ἀριθ. 9

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐσείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, καρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ. τ. λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀδόλφον Βελὸ καὶ Ἰουλίον Δωτέν: Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ, δραματικώτατον μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων, μεταφράσις *Ρ. (συνέχ.) — Οὐίλλημ Κόλλινς: Η ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ, μετάφρ. Ν. Σπανδοῦρη, (συνέχ.) — Louis Jourdan: Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΥΞ ΤΟΥ ΗΛΙΟΓΑΒΑΛΟΥ, Ρωμαϊκὸν διήγημα, μεταφράσις Tony, (συνέχεια).

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8.50
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φρ. χρυσᾷ 15.
Ἐν Ρωσσίᾳ ρούβλια 6.

Προσεχῶς ἀρξόμεθα τῆς δημοσιεύσεως τοῦ δραματικώτατου μυθιστορήματος:

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ

τοῦ γνωστοῦ καὶ διακεκριμένου μυθιστοριογράφου Πέτρου Δελκούρ.

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ

εἶνε ἔργον ἐξαίσιον, πλήρες ἐπεισοδίων καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος, ἐδημοσιεύθη δὲ ἐσχάτως ὡς ἐπιφυλλὶς ἐν ἐγκρίτῳ παρισινῇ ἐφημερίδι.

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ

εἶνε μυθιστόρημα κοινωνικόν, συγκινητικώτατον· ἐνδιαφέρει τοὺς πάντας καὶ πρὸ πάντων τὸ ὥραϊον φύλον, πεπεισμεθα δὲ ὅτι ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν εὐαίσθητων ἀναγνωστριῶν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» θὰ ρεύσωσι θερμὰ δάκρυα κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς

ΩΡΑΙΑΣ ΜΑΡΙΩΝ

ΑΔΟΛΦΟΥ ΒΕΛΩ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΩΤΕΝ

Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

Μετὰ τὸν τέταρτον ἔκρουσεν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ κυρίου Γλαβῶν. Εἰσῆλθον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικηγόρου.

Ἐγνώριζε τὸ μέγα ἐκεῖνο δωμάτιον, ἡσυχον καὶ αὐστηρόν, ὡς ἡ ἐργασία καὶ ἡ χρηστότης, ἀνευ ματαίων στολισμῶν ὑπῆρχον ἐκεῖ δύο μόνον μεγάλοι βιβλιοθήκαι, ἑδραὶ τινὲς καὶ εὐρὺ γραφεῖον πλήρες δικογραφίων.

Διατί δὲν ἐξηκολούθησε νὰ πορεύηται

ἐκεῖ τακτικῶς; Διατί παρήκουσε τὰς συμβουλὰς γέροντος καὶ τὰς ἱκεσίας μητρὸς; Πόσα δυστυχήματα καὶ μαρτύρια θ' ἀπέφυγεν!

Ἡ ἄριξις τοῦ κυρίου Γλαβῶν τὸν κατέλαβεν ἐν μέσῳ τῆς μετανοίας. Τῷ ἀνεκοίνωσεν αὐτὴν καὶ τὸν ἐβεβαίωσε περὶ τῆς ἰσχυρᾶς ἀποφάσεως νὰ ἐπανορθώσῃ ὅσον ἠδύνατο τὰ σφάλματά του. Ὁ πρῶτος ὅρος ἦτο νὰ παύσῃ τὰς ἀρχαίας αὐτοῦ ἑξεις καὶ νὰ λησμονήσῃ τὸν κόσμον, μεταξὺ τοῦ ὁποίου τόσον ἀνοήτως εἶχε ζήσει.

— Θὰ ἔχω τὴν δύναμιν αὐτὴν, εἶπεν.

Ὁ κύριος Γλαβῶν τὸν ἤκουε χωρὶς ν' ἀποκριθῇ καὶ ἐμεδίᾳ μελαγχολικῶς. Ὁ Λαυρέντιος εἶδε τὸ μεδίμα ἐκεῖνο.

— Καταλαμβάνω, εἶπε· δὲν ἀμφιβάλετε περὶ τῆς εἰλικρινείας μου· ἀμφιβάλετε περὶ τῆς εὐσταθείας μου καὶ τοῦ θάρρους μου. Ἡσυχάσατε.

— Πτωχὸ παιδί, εἶπεν ὁ γέρων, πιστεύω εἰς τὴν ἀπόφασίν σου, διὰ τὴν ὁποῖαν καὶ σὲ συγχαίρω· ἀλλ' εἶνε ἀνωφελὴς τόρα· ἡ διάρρηξις, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖς, ἐγένετο ἤδη καὶ εἶνε ὀριστική.

— Πῶς;

— Ὁ κόσμος, τοῦ ὁποίου σκοπεύεις ν' ἀποχωρισθῇς, σὲ ἀπώθησεν ἤδη καὶ ματαίως θὰ προσπαθήσῃς νὰ ἐπανέλθῃς· θὰ ἀποβληθῇς μετὰ φανεράς περιφρονήσεως.

— Πῶς! παρὰ τὴν ἀπόφασιν, ἡ ὁποία μετ' ἡθῶν, παρὰ τὸ προφανὲς ἀνυπόστατον τῆς κατηγορίας αὐτῆς;

— Ναί, καὶ ἡ ὑποψία, μετὰ τὸν θόρυβον, ὁ ὁποῖος ἐγένετο περὶ σοῦ, θὰ σὲ καταδιώκῃ αἰωνίως· τί σημαίνει διὰ τὸν κόσμον ἂν ἡ κατηγορία αὕτη σὲ ἀπαλάσσει νομίμως τῆς κατηγορίας; Δύνανται νὰ εἶνε ἀποτέλεσμα πλάνης. Δὲν ἀποδεικνύει τὴν ἀθωότητά σου. Ἀγαθαί τινες καρδίαι θὰ προσπαθήσωσιν ἴσως νὰ σὲ πιστεύωσι καὶ ἐνδομύχως θὰ σὲ λυπηθῶσιν· ἀλλ' εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ κόσμου θὰ εἶσαι ἐνοχος, καὶ δὲν ἀπέφυγες τὴν καταδίκην εἰμὴ χάρις εἰς τὴν ἐπιτηδειότητά σου.

Ὁ Λαυρέντιος ἔκυπτε τὴν κεφαλὴν σύννους.

— Ἀ! εἶπεν, ὅσα μοὶ λέγετε εἶνε πραγματικά, τὸ αἰσθάνομαι. Ἦδη ἔλαβον πείραν αὐτῶν.

Καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κύριον Γλαβῶν τὴν πρόσκλησιν τοῦ οἰκοδεσπότου του καὶ τὴν συνομιλίαν, ἣν ἤκουσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

— Τὸ βλέπετε, εἶπεν ὁ κύριος Γλαβῶν, δὲν θ' ἀπαντήσῃς μόνον εἰς τὸν κόσμον, ἐν τῷ ὁποίῳ διακίτνται οἱ ἀρχατοὶ σου φίλοι, τὴν ἀποδοκιμασίαν αὐτὴν· πανταχοῦ θὰ σὲ καταδιώξῃ, καὶ θὰ παύσῃ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ δολοφόνος τῆς μητρὸς σου θ' ἀνακαλυφθῇ καὶ ἀκόμη θὰ ὑπολειφθῇ ἡ κηλὶς, ὅτι ἡ ὑπόνοια ἐβάρυνεν ἐπὶ σέ, καὶ ὅτι ἡ δικαιοσύνη δὲν ἐφοβήθη νὰ σὲ καταδιώξῃ.

— Τότε, τί νὰ πράξω; ἐψιθύρισεν ὁ Λαυρέντιος.

— Τοῦτο συλλογίζομαι καὶ ἐγώ, εἶπεν ὁ κύριος Γλαβῶν, καὶ σὲ παρεκάλεσα νὰ ἔλθῃς ἐδῶ, ὅπως συσχεθῶμεν περὶ αὐτοῦ. Ναί, ἐξηκολούθησεν, εἶνε σκληρὰ, βάρβαρος, ἀδίκος πρόληψις, ἀλλὰ τί νὰ κάμωμεν; Ὅθι τὴν εὐρὴς πανταχοῦ, εἶνε γενική, ἀδυσώπητος, καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τὴν καταβάλῃ τις, πρέπει νὰ τὴν ὑποστῇ. Ἐλεγεσ προὶ ὀλίγου νὰ ἐπανορθώσῃς τὰ σφάλματά σου· σκοπεύεις νὰ διέλθῃς βίον πλήρη ἐργασίας, ἐγκαρτερήσεως καὶ τιμιότητος· ἴσως ἐσκέφθῃς τὸ ἐπάγγελμά σου ὡς δικηγόρου, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς ἐγκατέλιπες.

— Τοῦτο εἶνε ἀληθές.

— Λοιπόν. Καὶ αὐτό, ὡς τόσα ἄλλα, σοὶ ἀπαγορεύεται. Ἀναμφιβόλως θὰ εὐρὴς μεταξὺ ἡμῶν, πλείότερον ἢ ἀλλοχοῦ, τὸ σέβας, ὅπερ ὀφείλεται εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς δικαιοσύνης. Οὐδεὶς νόμος, οὐδεὶς κανονισμὸς σοὶ ἀπαγορεύει τὴν εἰσόδον εἰς τὸν δικηγορικὸν Σύλλογον, καὶ καθ' ὅσον γνωρίζω, οὐδεμία ἀπόφασις τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν ἐγγραφὴν σου ἐν τῷ καταλόγῳ· ἀλλὰ τί τὰ θέλεις; καὶ ἐκεῖ ἀκόμη